

Forslag til lov om afgift af spiritus m. m.
(Lovforslag nr. L 162).

Medlemmer af folketinget Bilgrav-Nielsen (RV), Aase Olesen (RV), Niels Helveg Petersen (RV) og Stinus (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt af fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende produktion og eksport af krigsmateriel.
(Beslutningsforslag nr. B 72).

Finansudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1979. (Lovforslag nr. L 96).
Eksemplarer vil blive omdelt.

Det er meddelt mig, at indfødsretsudvalget ønsker at afgive mundtlig indstilling ved 3. behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse. (Lovforslag nr. L 125).

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Lovforslag nr. L 105).
Eksemplarer vil blive omdelt.

Efter henstilling fra forslagsstillerne skal jeg lade den sidste sag (punkt 7) udgå af dagsordenen.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Boligministeren (Erling Olsen):

Alt for mange bor alt for dårligt. Det kan vi ikke være bekendt, så det må vi gøre noget ved. Det er baggrunden for, at jeg nu for folketinget fremsætter tre lovforslag:

Forslag til lov om byfornyelse og boligforbedring.

(Lovforslag nr. L 160).

Forslag til lov om ændring af lov om bolig-sikring. (Byfornyelse).

(Lovforslag nr. L 158).

Forslag til lov om ændring af lov om sanering. (Genhusning af udsanerede i private udlejningsejendomme m. v.)

(Lovforslag nr. L 159).

Navnlig forslaget til lov om byfornyelse og boligforbedring er meget omfattende, og jeg tillader mig at henvise til dets ret udførlige bemærkninger. Her skal jeg nøjes med at

beskrive hovedtrækkene af byfornyelsesproblemet, regeringens holdning dertil samt ideerne bag de lovforslag, som fremsættes.

Selve byfornyelsesproblemet er, kort fortalt, at godt en femtedel af Danmarks boliger er for dårlige som boliger, men for gode til at rive ned. Derfor må de igennem en fornyelsesproces.

Det er dog ikke blot boligerne, som er for ringe. Mange af dem ligger i bydele, som lader meget tilbage at ønske. Der mangler friarealer, lys, luft og grønne områder. Der er for megen støj, for meget røg, for få institutioner og for dårlige trafikforhold. Derfor er det ikke blot de dårlige boliger, som skal igennem en fornyelsesproces. Det er også de dårlige byområder.

Når byfornyelsesproblemet er blevet så stort, skyldes det ikke mindst, at vi i det meste af efterkrigstiden har lagt hovedvægten i vor boligpolitik på at bygge nye boliger og udvikle nye byområder. Derved er vi kommet til at forsømme de gamle, og nu står vi med smerten.

Når byfornyelsesproblemet ikke er blevet løst af kommunerne selv, er det bl. a., fordi de større kommuner med de omfattende byfornyelsesområder ikke har haft råd til at gøre det fornødne. De får det heller ikke, medmindre staten træder ind i billedet – med langt flere midler end under den nuværende saneringslov.

Når boligerne ikke er blevet bragt op til en tilfredsstillende standard af ejere og lejere i fællesskab, er forklaringen ikke mindst, at de færreste lejere har kunnet betale de nødvendige huslejeforhøjelser, når moderniseringsudgifterne skulle finansieres med de dyre obligationslån til markedsrente. Derfor er modernisering nærmest blevet et uartigt ord, og der kommer ikke gang i forbedring af udlejningsboligerne og andelsboligerne, for det offentlige træder til med en billigere finansieringsordning. For ejerboligernes vedkommende ligger det noget anderledes, bl. a. på grund af rentefradragsretten.

Regeringens holdning til byfornyelsesproblemet præges af et ønske om at gøre noget for de mennesker, der bor dårligst. Nu er det dem, vi først og fremmest skal tænke på. Der skal fortsat bygges nye boliger og udvikles nye byområder, men hovedvægten i vor boligpolitik skal lægges på byfornyelse og boligforbedring.